

"Se, jeg gør alting nyt!"

Ugens vers

"Og han, der sidder på tronen, sagde: 'Se, jeg gør alting nyt!' Og han sagde: 'Skriv! For disse ord er troværdige og sande'" (Åb 21,5).

Introduktion

Ødelæggelsen af endetidens Babylon er dårligt nyt for dem, der samarbejdede med dette frafaldne religiøse system. Men for Guds folk er det gode nyheder (Åb 19,1-7). Babylon havde fået de verdslige politiske magter til at forfølge og skade dem (Åb 18,24). Ødelæggelsen af denne store fjende betyder befrielse og frelse for Guds trofaste folk.

Med Babylons ødelæggelse bliver Guds folks bøn under det femte segl endeligt besvaret. Deres råb: "Hvor længe, Herre?" repræsenterer råbet fra Guds undertrykte og lidende folk lige fra Abel frem til endens tid, hvor Gud til sidst vil give sit folk oprejsning (Sl 79,5; Hab 1,2; Dan 12,6-7). Åbenbaringsbogen forsikrer Guds folk om, at ondskab, undertrykkelse og lidelse vil ophøre.

Nu er tiden kommet, hvor Kristus går i gang med at oprette sit evige rige. De sidste kapitler i Åbenbaringsbogen beskriver ikke kun ødelæggelsen af endetidens Babylon, men også ødelæggelsen af Satan og alt ondt. Vi får også glimt af oprettelsen af Guds evige rige.

Ugens tekster

- Åb 19,6-9
- Joh 14,1-3
- Åb 19,11-16
- Åb 20,1-3
- Jer 4,23-26
- Åb 20,4-6
- Åb 21,2-8

Lammets bryllup

Åb 19,6-9
Joh 14,1-3

Hvordan illustrerer en bryllupsfest den længe ventede forening mellem Kristus og hans folk?

For to tusind år siden forlod Kristus sit himmelske hjem og inviterede sine efterfølgere til en bryllupsfest (Matt 22,1-14), som vil finde sted efter hans bryllup med sin brud. "Den hellige stad, det ny Jerusalem, ... kaldes 'bruden, Lammets hustru' ... I Åbenbaringens Bog omtales Guds folk som gæster ved bryllupsmåltidet (Åb 19,9). Når de er gæster, kan de ikke samtidig være bruden...

I lignelsen i Matt 22 benyttes det samme billede om brylluppet, og det fremgår tydeligt af denne lignelse, at den undersøgende retshandling finder sted før brylluppet. Kongen går før brylluppet ind for at se gæsterne og forvise sig om, at alle er iført bryllupsklædningen, den pletfrie karakter, som er tvættet hvid i Lammets blod. (Matt 22,11; Åb 7,14)" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 345-346). Efter sin død og opstandelse vendte brudgommen tilbage til sin faders hus for at "gøre en plads rede" (se Joh 14,2-3). De forbliver på jorden og gør sig rede til hans genkomst. Ved verdens ende vil han komme igen for at tage dem med sig til sin fars hus.

Åb 19,8 siger, at bruden af Kristus "har fået givet at klæde sig" i lysende rene linnedklæder. Det viser, at bryllupsgæsterne, som kommer ind i byen, ikke gør krav på nogen fortjeneste på grund af deres egne gerninger. De "lysende rene linnedklæder" repræsenterer "de helliges retfærdige gerninger" – gerninger, som var et resultat af deres forening med Kristus. Disse klæder symboliserer Kristi retfærdighed, og at hans folk "holder fast ved Guds bud og troen på Jesus" (Åb 14,12). Mens Jesus var på jorden, fortalte han en lignelse om et bryllup. En af gæsterne valgte at være iført sine egne klæder i stedet for den bryllupsklædning, som kongen havde sørget for. Den gæst blev kastet ud fra bryllupsfesten (Matt 22,1-14).

Åb 3,18 viser, at Kristi retfærdigheds klædning, øjensalve og Helligånden er de største behov, Guds sidste menighed har. Når Jesus tilbyder laodikærerne at "købe" disse gaver hos ham, viser det, at han beder om noget til gengæld for det, han tilbyder dem. Vi opgiver vores selvtilstrækkelighed og tillid til os selv i bytte for et liv i trofast lydighed mod Kristus og tillid til ham som vores eneste håb for frelse.

Til at
tænke over

Vi frelses ikke ved vores gerninger; men hvilke "retfærdige gerninger" gør du, som definerer det liv, du lever?

Harmagedon afsluttes

Åb 19,11-16

Hvilket navn har rytteren på den hvide hest? Hvad betyder det, at der kommer et skarpt sværd ud af hans mund? Hvad fortæller det os om, hvordan vi kan være på den sejrende side til sidst?

Dette er en beskrivelse af Jesu andet komme, opfyldelsen af det løfte, som troende ned igennem alle tidsaldre har længtes efter. Ligesom Jesus har hans folk baseret deres tro på Guds Ord. Åb 19,11-16 er kulminationen på Jesu mange sejre: Jesus besejrede Satan i himlen; han besejrede Satan i ørkenen; han besejrede Satan på korset; og han vil besejre ham ved sin genkomst.

"Snart kommer der en lille sort sky til syne i øst, omtrent halvt så stor som en mands hånd. Det er den sky, der omgiver Frelseren, og som på afstand ser ud til at være hyllet i mørke. Guds folk ved, at dette er Menneskesønnens tegn. I højtidelig tavshed stirrer de på skyen, som den nærmer sig jorden og bliver lysere og mere strålende, indtil den er en stor, hvid sky, der forneden stråler som en fortærende ild, og øverst er omsluttet af pagtens regnbue. Jesus kommer som en mægtig sejrherre – ikke som en 'smerternes mand' for at drikke skammens og smertens bitre kalk – men som himlens og jordens sejrherre kommer han for at dømme levende og døde. 'Tro og Sanddru' hedder han. 'Han dømmer og strider med retfærdighed'. Og 'hærene i himlen fulgte ham' (Åb 19,11. 14). En utallig engleskare følger ham med hymner af himmelsk velklang. Hele himmelhvælvingen synes fyldt af strålende skikkelser – 'tusind tusinder og titusind titusinder'. Ingen menneskelig pen kan beskrive denne scene, intet menneskeligt sind kan fatte dens pragt" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 518).

I 2 Thess 1,8-10 giver Paulus en anden beskrivelse af Kristi endelige sejr ved hans genkomst, hvor alle verdslige og religiøse magter, som havde slået sig sammen imod ham, bliver ødelagt, og hans folk for evigt bliver befriet.

Åb 19 beskriver to måltider, et i vers 9 og et andet i vers 17-18. Ved det ene spiser man; ved det andet bliver man spist. Det er svært at forestille sig en større kontrast mellem det, der står på spil for hvert eneste menneske i den store strid. Hvad fortæller dette billede om, hvor alvorligt vi bør tage vores tro og den opgave, vores tro kalder os til at tage del i?

Til at tænke over

De tusind år

Åb 20,1-3
Jer 4,23-26

Hvilken tilstand befinder jorden sig i gennem de tusind år? På hvilken måde er Satan bundet af lænker?

De tusind år begynder ved Jesu genkomst. På det tidspunkt bliver Satan og hans faldne engle bundet. Dette er også symbolsk; Satan bindes af omstændighederne. Plagerne har lagt jorden øde og ud-slettet dens onde beboere. Jorden befinder sig i en kaotisk tilstand, der minder om jorden før skabelsen (1 Mos 1,2). I den tilstand tjener jorden som Satans fængsel i de tusind år. Der er ingen mennesker at friste eller skade, så det eneste Satan og hans dæmoniske undersåtter kan gøre, er at overveje konsekvenserne af deres oprør mod Gud.

Åb 20,4-15

Hvor er de hellige i de tusind år?

Åbenbaringsbogen viser os, at Guds folk vil tilbringe de tusind år i de himmelske boliger, som Kristus har gjort rede for dem (se Joh 14,1-3). Johannes ser, at de sidder på troner som konger og præster og dømmer verden. Jesus lovede sine disciple, at de skulle "sidde på tolv troner og dømme Israels tolv stammer" (Matt 19,28). Paulus sagde, at de hellige skulle dømme verden (1 Kor 6,2-3).

Denne dom handler om retfærdigheden i Guds handlinger. Ned igennem historien har Satan sået tvivl omkring Guds karakter og den måde, han har behandlet sine skabninger. I de tusind år lader Gud de frelste få adgang til historiens detaljer for at finde svar på alle de spørgsmål, der handler om retfærdigheden i alle Guds beslutninger, når det gælder dem, der går fortabt, og også de spørgsmål, der handler om, hvordan han har ledet de helliges egne liv. Ved afslutningen af de tusind år vil alle spørgsmål omkring Guds retfærdighed for evigt være afgjort. Uden skygge af tvivl vil Guds folk være i stand til at se, at Satans anklager var uberettigede. De er nu rede til at være vidner til Guds udøvelse af retfærdighed ved den afsluttende dom over de onde.

Til at
tænke over

Hvem af os har ikke spørgsmål – vanskelige spørgsmål – som vi nu ikke kan besvare? Hvad fortæller det os om Guds karakter, at han en dag vil give os alle svarene?

"En ny himmel og en ny jord"

Efter syndens udsettelse vil jorden blive forvandlet til de frelstes hjem. Hvordan bliver den?

I Åb 21,1 så Johannes "en ny himmel og en ny jord." Bibelen henviser til tre himle: jordens atmosfære, stjernehimlen og det sted, hvor Gud bor (se 2 Kor 12,2). I Åb 21,1 handler det om jordens atmosfære. Den forurenede jord og himmel kan ikke overleve Guds nærhed (Åb 20,11). Ordet ny på græsk (*kainos*) henviser til noget af ny kvalitet, ikke ny af oprindelse eller tid. Denne planet vil blive renset i ild og genoprettet til sin oprindelige tilstand (2 Pet 3,10-13).

Det er især interessant, at det første, som Johannes lægger mærke til på den nye jord er, at der ikke er noget hav. Det faktisk, at Johannes henviser til havet (i bestemt form), viser, at han sandsynligvis tænkte på det hav, der omgav ham på Patmos, og som var blevet et symbol på adskillelse og lidelse.

Hvilke paralleller er der mellem beskrivelsen af den nye jord og Edens have?

Et liv uden lidelse og død på en nyskabt jord garanteres af Guds tilstedeværelse hos sit folk. Denne tilstedeværelse viser sig i Det Nye Jerusalem og "Guds bolig", (Åb 21,3), hvor Gud vil bo hos sit folk. Guds tilstedeværelse gør i sandhed tilværelsen på den genoprettede jord til et paradis. Guds tilstedeværelse er en garanti for frihed fra lidelse: ingen tårer, død, sorg, skrig eller pine, som alt sammen er følger af synd. Med syndens udryddelse er "det, der var før ... forsvundet" (Åb 21,4).

Denne tanke blev udtrykt af Marta og Maria, da Lazarus var død. "Herre, havde du været her, var min bror ikke død" (Joh 11,21. 23). Søstrene vidste, at døden ikke kunne eksistere i Kristi nærværelse. På samme måde vil Guds vedblivende tilstedeværelse på den nye jord sikre frihed fra den smerte og lidelse, som vi oplever i dette liv. Dette er det store håb, vi er lovet i Kristus, et håb der er beseglet med hans blod.

Hvorfor er løftet om en ny tilværelse i en ny verden så central for alt det, vi tror? Hvad ville vores tro være værd, hvis vi ikke havde det håb?

Åb 21,2-8
Åb 7,15-17
1 Mos 2

Til at
tænke over

Det ny Jerusalem

Johannes beskriver dernæst hovedstaden på den nye jord, Det ny Jerusalem. Selv om det er et virkeligt sted beboet af virkelige mennesker, overgår Det ny Jerusalem og livet deri enhver jordisk beskrivelse (se 1 Kor 2,9).

Åb 21,9-21

Hvordan er Det ny Jerusalems ydre beskrevet?

Det ny Jerusalem omtales som bruden, Lammets hustru. Det ny Jerusalem er det sted, Kristus forbereder for sit folk (Joh 14,1-3).

Byen er omgivet af en høj mur med tolv porte – tre på hver af de fire sider. Det giver adgang til byen fra alle sider. Dette henviser til byens universelle omfang. I Det ny Jerusalem har alle ubegrænset adgang til Guds nærværelse.

Byen beskrives videre som en perfekt kubus; den er 12.000 stadier lang, bred og høj. Den har 12 kanter. Dens omfang er derfor 144.000 stadier, som også er tallet på dem, der bliver forvandlet uden at smage døden, når Jesus kommer igen. I templet i Det Gamle Testamente var det allerhelligste en perfekt kubus (1 Kong 6,20). Det ny Jerusalem fungerer altså som centrum for tilbedelsen af Gud.

Åb 21,21-22,5

Hvad i beskrivelsen af byen minder om Edens have? Hvilken betydning har løftet om, at der ikke længere vil være nogen forbandelse i byen?

Det mest fremtrædende ved Det ny Jerusalem er floden med livets vand, som vælder ud fra Guds trone (se 1 Mos 2,10). I modsætning til floden i Babylon, hvor Guds folk sad som fanger og længtes efter Jerusalem (Sl 137), finder Guds omvandrende folk fra alle tider deres hjem på bredden af livets flod i Det ny Jerusalem.

På begge sider af floden vokser livets træ med blade, der tjener til "lægedom for folkeslagene" (Åb 22,2). Denne lægedom handler ikke om sygdomme, for der vil ikke være nogen sygdom på den nye jord. Det handler om helbredelse af alle de sår, der blev skabt på grund af de skel og barrierer, der har revet mennesker fra hinanden ned igennem historien. De frelste fra alle tider og alle folkeslag tilhører nu Guds ene store familie.

Til videre studium

Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, "Uden bryllupsklædning" s. 112-127; *Mod en bedre fremtid*, "Striden endt" s. 536-548.

Åbenbaringsbogen afsluttes med det, der blev introduceret i begyndelsen: Jesu genkomst i kraft og herlighed og oprettelsen af Guds evige rige. Jesu genkomst, hvor han endelig vil blive forenet med sin brud, er bogens klimaks.

Men bogen ønsker ikke at sætte disse begivenheder i en urealistisk sammenhæng. Den første virkelighed er, at Jesus kommer snart. Den anden virkelighed er, at vi stadigvæk er her og venter på hans komme. Mens vi venter, må vi have en klar forståelse af budskabet i Åbenbaringsbogen. Det kan vi få ved at læse bogen om og om igen, indtil alle tings ende kommer. Åbenbaringsbogens budskaber minder os hele tiden om, at vi, mens vi venter, ikke skal se på denne verdens ting, men fæste vores blik på himlen og på ham, som er vores eneste håb. Kristus i Åbenbaringsbogen er svaret på alle menneskelige håb og længsler midt i alle livets gåder og uvished. Han har denne verdens og vores fremtid i sine hænder.

Bogen minder os også om, at inden verdens ende kommer, er vi blevet betroet opgaven med at forkynde til hele verden budskabet om, at han snart kommer igen. Vi skal ikke være passive, mens vi venter, men aktive. Både Ånden og bruden kalder: "Kom!" (Åb 22,17). Vi må tage del i dette kald. Det er de gode nyheder, som skal forkyndes for alle mennesker i hele verden.

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Tænk over de tusind år og dommen over de uretfærdige døde, der finder sted efter de tusind år. De frelste har tusind år til at få alle deres spørgsmål besvaret. Kun da vil Gud eksekvere den sidste dom over de fortabte. Hvad lærer den kendsgerning os om Gud?**
- 2. Åb 1,3 lover velsignelser til den, "som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den." Når vi nu afslutter vores studium, hvad har du opdaget, som du må høre og holde fast ved?**

Aktiviteter og dialog

Klassens aktiviteter

- Prøv her ved kvartalets afslutning at sammenfatte, hvad I/du har oplevet ved studiet, og del tankerne med hinanden.
 - Hvilke fire eller fem hovedpunkter tager du med dig?
 - Notér noget nyt, du har lært: måske tre eller fire punkter!
 - Forsøg evt. at nedskrive i syv punkter hovedindholdet i Åbenbaringens Bog – og sammenlign jeres punkter!
- Find, læs og syng eller hør evt. sammen sange, der er inspirerede af beskrivelsen af det nye Jerusalem og den nye jord i Åb 21-22.

Guds Ord

Læs den symbolske beskrivelse af Jesu genkomst i 19,11-16. Jesus beskrives først (vers 11-13) med syv egenskaber, derefter ser vi hans hærskarer (vers 14), hvorefter Jesus karakteriseres med fire egenskaber (vers 15-16). De syv egenskaber har forbindelse med menigheden, de fire med verdensrigerne. Således fremstilles Jesu genkomsts dobbelte betydning: Jesus kommer som sit folks befrier og som verdens dommer.

Personligt kristenliv

Når du læser om det nye Jerusalem og den nye jord, tænk da over, hvad du mest vil se frem til, når Guds løfter endeligt opfyldes.

Uddybende spørgsmål

- Hvordan viser Kristi retfærdighed sig tydeligst i vores gerninger?
 - Ved missionsaktiviteter?
 - Ved lydighed mod lovens bogstav?
 - Ved venlighed og ydmyghed?
 - Eller er det dem alle?

Forstå det bedre

- Det store måltid i Åb 19,17-18 er beskrevet med dramatiske, nærmest groteske udtryk. Den makabre scene skal ses som en kontrast til det himmelske bryllup, som følger. Baggrunden er naturligvis eftervirkninger af et stort militært slag, hvor ådselsæderne ankommer, når slaget er omme, og billedet bruges også i forbindelse med verdensdommen i fx Es 34,15 og Ez 39,4.17.

